

Op zoek naar een kampje bij de bergen van Karsavan in Iran.

Boven: Wake-up-call in Ethiopië; volgende keer met koffie graag ;-).

Onder: Warme ontmoeting met Berbers in het Atlasgebergte van Marokko.

Start van de woestijndoorsteek vanaf Marokko naar Senegal.

EEN LEVEN ALS FIETSNOMADE

TEKST ISA OLSEN FOTOGRAFIE ISA EN YOURI OLSEN

Je weet maar één ding zeker in het leven en dat is dat je doodgaat. Dus waarom zou je wachten om datgene te doen wat je graag zou willen doen? Het enige moment wat je hebt, is het nu. Morgen is pas morgen en gisteren is reeds geweest.

De reis naar Ithaka

Er waaide een gure wind die avond door de straten van Amsterdam. Het blies de sneeuw door de nauwe steegjes. Binnen het uur zag je niks anders dan sneeuw, de weg leek verdwenen onder het dikke pak. Ik was dan ook meer bezig met de ijzige kou en de spekgladde weg dan het feit dat ik Yuri die avond voor het eerst zou ontmoeten. Op dat moment kon ik niet weten dat deze eerste meters door de vers gevallen sneeuw het begin zou zijn van ons leven samen op de fiets. Met zoveel liefde voor elkaar en onze passie voor het leven waren we het samen al snel eens. Leef het leven, leef je droom. En zo is het plan ontstaan voor 'onze reis naar Ithaka', naar het gelijknamige gedicht van de Griekse

dichter Konstantinos Kaváfis. Het gedicht verwoordt op een prachtige manier de fysieke en innerlijke reis.

'Een leven als fietsnomade? Je bent gek'. Reageerde een goede vriend. 'Nee ik begrijp het wel hoor', antwoordde mijn moeder. Zoveel mensen, zoveel meningen. Maar het feit dat we ons relatief luxe leven in zouden ruilen voor slechts zes tassen, een tent, de fiets en elkaar was voor de meesten onbegrijpelijk. En juist dat idee sprak ons zo enorm aan. Terug naar een simpel en eenvoudig leven. Daar ging ons hart sneller van kloppen! In 2011 trokken we onze voordeur dicht van de woning in Amsterdam. Inmiddels is dat 5 jaar geleden, zijn we 41 landsgrenzen gepasseerd en staat er meer dan 34.000 km op de teller. Onderweg zijn we regelmatig voor langere tijd neergestreken in plaatsen die we leuk vonden. Vanaf het moment van vertrek was er werkelijk geen één dag hetzelfde. Wanneer we 's morgens opstonden, wisten we niet waar we die avond zouden slapen, wie we zouden ontmoeten en welke maaltijd we gingen nuttigen. Er was slechts één constante

factor in ons leven: het terugkerende geluid van de ronddraaiende wielen en elkaar.

Kou in het Atlasgebergte

Vanaf Amsterdam zetten we koers richting het zuiden. Met de beschrijving van Paul Benjaminse op zak volgden we de autoluwe route naar Barcelona. De tocht is een absolute aanrader. Vaak reden we over stille afgelegen bospaden en maakten zo kennis met het onbekende Europa. In het begin van onze reis was die route de enige houvast die we hadden. Overmand door zoveel vrijheid gaf dat enige vorm van zekerheid. Maar met het vorderen van de kilometers en de gewenning aan ons vrije leven, lieten we in Spanje de route voor wat het was. Wanneer je eenmaal gewend bent aan het opzetten van de tent, het koken op een brander en het leven volgens een bepaald budget, wil je als mens blijkbaar graag meer en anders. We kochten een kaart in een lokale winkel en trokken van oost naar west dwars door de Pyreneeën. Inmiddels was het oktober en deed de eerste vrieskou zijn intrede. Het maakte dat we meer uren op het zadel doorbrachten voor de oversteek naar het Afrikaanse continent. Op zoek naar warmte kregen we het tegenovergestelde. Intense kou en ijzige hoogvlaktes gaven ons een dagelijks portie avontuur bij het doorkruisen van het Atlasgebergte in Marokko. Tot

op het bot bevroren ontdooidde onze buitenkant bij de houtkachel. De warmte van de Marokkaanse bevolking in combinatie met de mierzoete thee zorgde voor de rest.

'TERUG NAAR EEN SIMPEL EN EENVOUDIG LEVEN'

Nog meer avontuur

'Zeg schat, we rijden toch niet voor niets op Schwalbe mondial banden? Over het asfalt doen we hun naam geen eer aan. Rondje offroad doen?' Het avontuur lonkte. Yuri antwoordde met een volmondig ja en al snel vervaagden onze contouren tegen de achtergrond van het immense Atlasgebergte. Vanaf Agoudal fietsten we onze eerste offroadweg, dwars over de besneeuwde toppen van de Tizi n'Tizherhouzine pas, naar Gorges du Dades. Vrouwen met ezels, volgeladen met takkenbossen, begroetten ons enthousiast. Het zouden de laatste Berbers zijn voor twee dagen. Wat overbleef, waren de keien, de bevroren grond en de ijzige wind die ons bijna van de fiets aflies. Tijdens deze monsterlijke tocht ervoeren we dat afzien verbreedert. Het maakte de liefde voor elkaar nog groter en deze tocht tot een onvergetelijk avontuur. Eenmaal op de top van

WIE?

Isa (46) en Yuri (47) Olsen.

WAT EN WAAR?

Fietsen en wonen in de wereld.

WAAROM?

Waarom wachten met het volgen van je droom tot morgen?

Boven: Weinig asfalt in Guinee.
Onder: De stilte en leegte in de Westelijke Sahara is dagelijks genieten.

Sudan is heet en droog; we geven deze man water voor het vervolg van zijn reis.

Een vriendelijk gebaar is over de hele wereld universeel.

‘OVERAL TER WERELD ZIJN DE MENSEN ONTZETTEND AARDIG EN BEHULPZAAM’

2.900 meter stroomden de tranen over onze wangen. Ik dacht terug aan onze ontmoeting met Jens. Enthousiast vertelde hij dat wanneer je met eigen krachtsinspanning de top van de berg haalt, je het uitzicht ook echt verdient. En het is waar. Wanneer je op de fiets alle ontberingen doorstaat, verdien je het genot van de zojuist verworven prestatie. Of het nou om een berg gaat, een maaltijd of een lekker bed. Je kan de factor ‘genieten’ met gemak vermenigvuldigen met 1.000. Zelfs de simpelste maaltijd is na een lange tocht tongstrelend.

Van bergen naar woestijn

De immense vlakke van de West Sahara gevolgd door de leegte van Mauritanië lag als een gapende zandvlakte voor ons. De eerste woestijndoorsteek maakte ons ietwat zenuwachtig. Kunnen we dit wel? Hoe zit het met water en waar kunnen we onze voorraad eten bijvullen? Het zijn meer de gedachten voor het onbekende die het spannend maken dan de tocht zelf. Na al die jaren op de fiets weten we één ding zeker. Alles komt

altijd goed. Overal ter wereld zijn de mensen ontzettend aardig en behulpzaam. Bij het zien van twee vermoeide fietsers werden deuren geopend en sloten we vriendschappen voor het leven. Soms was het lastig om de situatie van een land goed in te schatten. Bij het lezen over een corrupte regering, een negatief reisadvies of het naleven van een strenge dictatuur zijn de vragen over veiligheid snel aangewakkerd. Steeds was er de afweging tussen de berichten in de media, de verhalen van mensen zelf en het volgen van je intuïtie. Daarbij hadden we een duidelijke regel. Wanneer het niet goed voelt doen we het niet. Die beslissing hebben we gelukkig nog nooit hoeven nemen. In de 41 landen die we doorkruisten, zagen we veelal dezelfde overeenkomst; hoe groter de armoede en corrupter de regering, hoe warmer, liefdevoller en gastvrijer de bevolking.

Vrienden voor het leven

De vele bijzondere ontmoetingen met de lokale mensen zullen we nooit meer vergeten. Dankzij Facebook blijven we regelmatig op de hoogte van onze wereldse vrienden. Francis uit Sierra Leone is inmiddels oma geworden en Hazim uit Iran is blij met de opgeheven boycot door Amerika. Aan de rode neus van Yeghia uit Armenië te zien drinkt hij nog iedere dag veel te veel wodka en laat kregen we bericht uit Sudan dat ze ons missen en wan-

neer we alsjeblieft weer terugkomen. Inmiddels hebben we de stenengooiende kinderen in Ethiopië overleefd, zijn we verslaafd geraakt aan de koffie daar en was onze doorsteek langs het Turkana meer in Kenia de zwaarste tocht ever. Onderweg ontmoetten we de vele stammen die daar nog leven en mochten we deel uitmaken van de onbegrijpelijke rituelen die ze nog steeds uitvoeren. Drinkend uit een kalebas bekijken we de vele littekens op de rug van de vrouwen die ze aan de rituelen overhouden.

Het leven in Oeganda

Vandaag de dag zijn we neergestreken in Jinja, Oeganda. Na vijf jaar vond Youri het zwerfende bestaan even genoeg. Onze insteek was altijd: fietsen en wonen in de wereld. De komende periode gaan we meer de nadruk leggen op wonen in de wereld. Een leven op de fiets is een onafgebroken leven samen, 24 uur per dag, zeven dagen in de week. Dat maakt het samenzijn zeer intens. Het is mooi om vanuit een vaste basis meer invulling te kunnen geven aan onze eigen behoefte, want dat schiet er tijdens het fietsen bij in. Merendeel is het aanpassen, flexibel zijn, volhouden en grenzen verleggen.

Passion for All

Het blijft een enorme luxe dat we de vrijheid en middelen hebben om te kiezen voor een leven op de fiets.

In ontwikkelingslanden is het voor de meeste mensen nog steeds overleven om in hun eerste levensbehoefte te kunnen voorzien. Voor vertrek hebben we daarom de stichting Passion for All opgericht. Met de fiets komen we op plaatsen waar hulporganisaties niet komen. Onderweg delen we dan ook regelmatig een ‘bundle of joy’ uit. Dat bestaat uit: rijst, olie, bonen, melkpoeder, biscuitjes en zeep. Op die manier willen we graag ‘een verschil’ maken in de beleving van het dagelijkse leven van arme mensen in ontwikkelingslanden. In Oeganda zijn we op dit moment bezig met het opzetten van een *Income Generating Activity* programma. Wanneer je hier een gehandicapt kind krijgt, is dat een vloek voor het gezin en het hele dorp. Als gevolg daarvan loopt de vader vaak weg. Geen partner betekent geen inkomsten, terwijl je juist met een gehandicapt kind alle hulp goed kan gebruiken. *Passion for all* biedt 8 families een eerste startkapitaal. Daarmee kunnen ze een activiteit beginnen waarmee ze, voor nu en in de toekomst, een vaste stroom aan inkomsten kunnen genereren.

En hoe ons leven er over drie jaar uitziet? Dan zitten we vast weer op de fiets! Japan en Korea staan namelijk hoog op ons nog-te-zien lijstje. Wanneer je onze avonturen wilt volgen kan dat op www.ithaka.im en voor de goede doelen www.passionforall.nl.

HEB JE OOK EEN MOOI LEZERS-VERHAAL?

Wij zijn benieuwd! Stuur je tekst en foto's ter beoordeling naar oppad@anwb.nl o.v.v. 'Lezersverhaal'.